

CANSONETAS DEL

MES DE MARIA.

La Estrella de Matx.

(Al ayre del *Jesu Redemptor* un xich mes alegre.)

Anima pura, — que al cel caminas
per exos aspres — camins d'espigas,
si no vols caure — prenla per guia,
mira l'Estrella — corre á Maria.

Si't veus temptada, — si ets perseguida,
Ella ab son manto — t'abrigaria;
malalta ó pobre — si'l mon t'oblida
mira l'Estrella — corre á Maria.

Jove, que cercas — flors entre espigas,
mira á la Gloria — quina altre 'n brilla,
sol de la terra, — del cel delicia:
mira l'Estrella — corre á Maria.

Si es mort amarga — l'hermosa vida,
sense amoretas — pera endolsirla,
del Matx la Reyna — ja á amor convida:
mira l'Estrella — corre á Maria.

¿Cercas l'Altíssim? — pecador, mira'l
dorm á sa falda — dorm y somia.
Volsne besadas? — volsne caricias?
mira l'Estrella — corre á Maria.

Tota amorosa — sembla que't diga:
«Si't falta mare, — mare't seria,
vina á mos brassos, — vina al cel, vina,»
mira l'Estrella — corre á Maria.

Barqueta frágil, — que'l mar arriscas,
quant la tempesta — sas ayguas infla,
¿vols veure l'iris — que als peus te'l lliga?
mira l'Estrella — corre á Maria.

Pagés que llauras — si vols cullita,
si Pa dels Angels — en ta agonia,
matins y vespres, — en mort y vida
mira l'Estrella — corre á Maria.

Espanya, Espanya, — del mon regina,
álsat! no dormis, — en tas ruinas,
al Sol de gloria — bella Alba't crida,
mira l'Estrella — corre á Maria.

Mon, que rodolas — cap al abisme,
d'ensá que negra — serpent te lliga
¿vols que la xafe — qui la ha ferida?
mira l'Estrella — corre á Maria.

MARIA.

*Maria al cel guia
per camí de flors,
anemhi, volemhi;
cantant sos amors.*

L'Estrella
mès bella,
l'Estrella de Matx,
ja 'ns crida
vestida
de sol ab un ratx. *Maria, etc.*

Corona
li dona
de perlas lo cel;
las noyas
sas joyas,
los arbres sa mel. *Maria, etc.*

Tot llavi
la alabi,
la estime tot cor;
que en Ella
poncella
la Flor del amor. *Maria, etc.*

Sos brassos
son llassos
de rosas y flors,
sas trenas
cadenas
que lligan els cors. *Maria, etc.*

Estrella
novella,
diu l'alba que 'us vol;
l'Empiri
per lliu,
la terra per sol. *Maria, etc.*

Coloma,
que al home
l'oliva portau,
l'aurora
que anyora
tornaui de pau. *Maria, etc.*

O Maria

mare mia
salvadora del mortal,
amparaume,
y guiaume
á la patria celestial.

Ab los Angels — y Arcangels
á Maria cantaré,
mès hermosa — que la rosa,
mès florida que'l roser.

Flors voltaula, — aucells cantaula,
que es Maria 'l Sol de Matx:
exa aurora — que enamora,
de sa cara n'es un ratx.

Vostra cara — es alba clara,
vostre Cor un paradís,
dolsos llassos — vostres brassos,
ab Jesús ay qui hi dormís!

Si jo n'era — cadenera,
cantaria als vostres peus;
si era lliu, — per florirhi
dexaria 'ls marges mèus.

Son mès bellas — las estrellas
des que 'us poden coronar;
jo'n voldria, — Mare mia,
per gornirvosen l'altar.

Llam no toca — á qui 'us invoca,
prou l'en guarda tot un Dèu,
Dèu per Pare, — Vos per Mare,
pecador ja'l cel es teu.

Flor divina, — sense espina,
vull plantarvos en mon cor,
fins que hi crescan, — y florescan,
las poncellas del amor.

Vull cantarvos — y enamarvos,
mentre liris florirán,
y á la Gloria — quant me moria,
Serafins m'hi ajudarán.

L' ADEUSIAU.

Lo Matx es passat,
las flors ja's mustigan,
d'ensá que se 'ls pon
lo sol de Maria.

Si al cel vos en tornau,
vulláunoshi, *Maria*:
si al cel vos en tornau:
adeusiau!

Aucells del amor,
los cors ja suspiran,
Maria se'n va
¿per qui cantarian?
Prou cantan els Angels,
prou cantan y riuen,

pujantla 'n al cel,
com Sol al mitj dia.
Las portas del cel
Jesús las hi obria:

— Coronas portau,
Amor de ma vida,
coronas de flors
¿ahont son cullidas?

— Rosers catalans,
Amor de ma vida,
rosers catalans,
rosers de Maria.

— Corona teniu,
Amor de ma vida,

teniula d'estels,
¿de flors la voliau?
— Las vull per mos fills,
Amor de ma vida,
per noyas y noys
que las han gornidas.

Y entrantsen al cel,
á riureus se gira,
rosers catalans,
rosers de Maria.

Si al cel vos en tornau,
vulláunoshi, *Maria*,
si al cel vos en tornau
adeusiau!